

Chương 672: Số Mệnh Của Ludwig

(Số từ: 4062)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:45 AM 08/01/2024

Chỉ một số ít người có thể nhìn thấy chi tiết những gì đang diễn ra sâu bên trong chiến trường.

Trong số những người ở gần tâm điểm của trận chiến có Ludwig.

Anh chém xuyên qua những con quái vật trong mưa, cắt và cắt đường xuyên qua chúng.

Khi xây dựng một núi xác quái vật khi băng qua chiến trường, Ludwig cũng chứng kiến những hiện tượng kỳ lạ trên chiến trường.

Con rồng đột nhiên xuất hiện dường như chứa cả vũ trụ trong cơ thể nó.

Khoảnh khắc Ludwig nhìn thấy con rồng tiêu diệt một Titan ở cự ly gần, anh cũng như những người khác, cảm thấy tuyệt vọng.

Tuy nhiên, trước khi con quái vật đó có thể quét sạch toàn bộ Lực lượng Đồng minh bằng sức tàn phá áp đảo của nó, Ellen đã hạ gục nó chỉ bằng một đòn.

Và chẳng bao lâu sau, Ludwig đã chứng kiến sự khởi đầu của cuộc chiến giữa Ma Vương và Anh Hùng.

Đó là một chuỗi các sự kiện khó hiểu.

Mặc dù trận chiến giữa Ma vương và Anh hùng là điều bình thường đối với mọi người, nhưng đó là điều không nên xảy ra theo quan điểm của Ludwig.

Hai người đã chiến đấu.

Ludwig quan sát từ xa, nhưng ngay cả việc hạ gục lũ quái vật tràn ra từ mọi hướng cũng là một thách thức.

Cuộc chiến giữa Ma vương và Anh hùng.

Tuy nhiên, điều còn khó chịu hơn nữa là những gì xảy ra tiếp theo.

Kẻ Bất diệt đột nhiên bắt đầu giết hại bừa bãi không chỉ quái vật mà cả binh lính của Lực lượng Đồng minh.

Những tiếng la hét và tiếng kêu phẫn uất từ khắp nơi trên chiến trường đã nói lên điều này.

Ludwig biết chính xác điều này có nghĩa là gì.

Christina, người đáng lẽ phải điều khiển kẻ Bất diệt, đã phát điên hoặc cô ấy đã chết.

Ludwig không biết tình hình sẽ diễn ra như thế nào.

Điều quan trọng là con quái vật độc ác đó đã xuất hiện nhưng rồi lại biến mất.

Với tất cả các Công dịch chuyên bị phá hủy, tất cả những gì còn lại là đối phó với những con quái vật còn lại và kẻ thù cuối cùng của nhân loại đã trở thành kẻ Bất diệt.

Những kẻ Bất diệt rời khỏi chiến trường.

Và khi nó quay trở lại, mọi người đều thấy nó đang cố giết Ma vương đang chiến đấu vì nhân loại.

Ludwig cũng nhìn thấy cảnh đó.

Ma vương đã dẫn dụ những kẻ Bất diệt trong khi biến Diane thành vùng đất hoang.

Ludwig nhìn thấy Ma vương chiến đấu vì nhân loại một cách tuyệt vọng và ở một nơi nguy hiểm hơn bất kỳ ai khác.

Ngay cả khi vũ khí của nhân loại cố gắng giết anh ta, anh ta vẫn tiếp tục chiến đấu vì họ.

Liệu Ma Vương có thể được tha thứ?

Liệu Ma vương có thể tránh phải trả giá?

Những lo ngại như vậy là không thể.

Từ lúc kẻ Bất diệt bắt đầu tàn sát Lực lượng Đồng minh, mọi người sẽ nghĩ rằng hành động của kẻ Bất diệt là mệnh lệnh của Hoàng đế.

Trên thực tế, tất cả nguyên nhân đều là do Christina, nhưng mọi người thậm chí còn không biết đến sự tồn tại của Christina.

Vì vậy, mọi trách nhiệm và mũi tên tội lỗi sẽ hướng về phía Hoàng đế.

Đế quốc không gặp nguy hiểm.

Đế quốc sẽ không biến mất khi cuộc chiến này kết thúc.

Đế quốc đã biến mất.

Khi những kẻ Bất diệt biến mất một cách vô trách nhiệm, và bây giờ thanh kiếm của chúng nhắm vào Lực lượng Đồng minh, Đế quốc đã không còn tồn tại.

Mọi người trong Lực lượng Đồng minh đều đã chứng kiến Ma vương chiến đấu vì nhân loại, ngay cả khi phần còn lại của thế giới không biết.

Mọi người đều thấy anh ta đang cố gắng tiêu diệt quái vật bằng cách tận dụng cơn khủng hoảng bị săn đuổi bởi những kẻ Bất diệt.

Mọi người thậm chí không thể cảm thấy bị phản bội khi nhìn Scarlett xuất hiện khắp chiến trường, vô hiệu hóa kẻ Bất diệt.

Ai biết được điều kinh hoàng nào sẽ xảy ra nếu không có hành động thách thức đó?

Đối với Ludwig, sự phản bội của Scarlett thực ra là một điều may mắn.

Đế quốc đã biến mất.

Chiến tranh đã kết thúc.

Trong thế giới này, cần phải có người cầm cờ tiếp theo, và người đó chính là Ma Vương.

Nhưng nếu Ma Vương chết ở nơi này.

Chỉ trong một ngày, Ma vương đã biến từ kẻ thù của nhân loại thành Đấng cứu tinh. Nếu anh chết ở đây, nhân loại sẽ một lần nữa rơi vào hỗn loạn.

Không quan trọng chúng sinh đó tốt hay xấu.

Không có người cầm cờ, nhân loại sẽ bị chia cắt.

Nếu Ma Vương chết ở nơi này.

Lực lượng Đồng minh sẽ cam kết trung thành với ai và họ sẽ tiến hành như thế nào?

Vấn đề không phải là Đế quốc hay Ma vương đúng.

Vấn đề là sự chia rẽ giữa những người tin vào Đế quốc và những người tin vào Ma vương.

Nếu Ma vương chết, rạn nứt đó sẽ ngày càng sâu sắc.

Ai đó phải đảm bảo an toàn cho mọi người, ngay cả dưới danh nghĩa áp bức.

Cái giá không nên chỉ được trả bởi một mình Ma vương.

Trách nhiệm không ngăn cản Christina.

Trách nhiệm không thuyết phục được cô ấy.

Đó là lý do tại sao chính Ludwig phải chịu trách nhiệm về thời điểm những kẻ Bất diệt đang tàn sát Lực lượng Đồng minh.

Không.

Sự thật thì điều đó không thành vấn đề.

Ludwig nhìn thấy khi anh cắt ngang lũ quái vật và lao qua chúng.

Cuộc đấu tranh tuyệt vọng của Ma vương.

Cảnh tượng anh ta, người đang sử dụng một sức mạnh vô danh nào đó, cố gắng cứu Ellen.

Những gì anh ấy đã cố gắng bảo vệ, những gì anh ấy đã cố gắng lấy lại.

Anh đã thấy tất cả cuối cùng đã được phục hồi cho anh ấy như thế nào.

Ludwig không thể bảo vệ cô.

Anh cũng không thể thuyết phục được cô.

Nhưng Ma vương, trong trận chiến tuyệt vọng có thể được nhìn thấy ngay cả từ xa, đã thành công trong việc cứu Ellen khỏi một thứ gì đó không xác định.

Chiến thắng đó.

Ma vương đã thành công trong việc bảo vệ thứ gì đó sau trận chiến tuyệt vọng đó.

—Reinhardt.

Anh không thể để chiến thắng của Ma vương, người đã đạt được điều mà bản thân anh không thể làm được, lại kết thúc bằng một cái chết vô ích.

Anh đã nhìn thấy nó rồi.

Anh đã nói rằng anh phải trả giá.

Anh đã nói rằng anh ta phải chịu trách nhiệm mà không biết gì về Reinhardt.

Anh không hiểu Reinhardt đang phải đối mặt với điều gì khi nhìn anh ta bị những kẻ Bất diệt truy đuổi từ xa.

Anh vẫn không thể biết được mọi chuyện.

Anh không biết chuyện gì đã xảy ra và chuyện gì sẽ xảy ra.

Nhưng chiến thắng này

Chiến thắng của Reinhardt không nên bị biến thành hư vô giữa sự vô ích khôn khổ.

Việc tìm ra câu trả lời đúng là điều không thể và suy nghĩ đó vẫn không thay đổi.

Anh không thể nghĩ rằng sự xuất hiện của Ma vương thực sự là điều đúng đắn.

Tuy nhiên.

Ma vương chết ở nơi này.

Và Ellen, người mà Ma vương bằng cách nào đó đã bảo vệ được, chết.

Đó là câu trả lời sai.

Đó là điều không nên xảy ra.

Vì con đường anh định đi cũng là một trong những đáp án sai tệ hại nhất nên Ludwig không còn quyền đòi người khác phải trả giá cho câu trả lời sai nữa.

Sau đó, mức tốt tới thiểu.

Cuối cùng, anh đã trở lại với suy nghĩ ban đầu của mình.

Anh phải chiến đấu vì mạng sống của ai đó.

Không phải vì cái chết của một cái gì đó.

Không phải vì cái giá của tội lỗi.

Cuối cùng, anh đã chiến đấu vì sự sống.

*Kkwa-Ga-Ga-Gang!

Đó là lý do tại sao Ludwig chiến đấu.

Sẽ không có ai nhớ nó.

Ngay cả những người được cứu cũng không nhớ.

Trận chiến cuối cùng.

“Thật là một sức mạnh kì lạ.”

Một tia sáng xám kỳ lạ lóe lên trong mắt vị pháp sư già không rõ danh tính.

Ludwig có thể nói rằng vị pháp sư già đã lấy đi thứ gì đó thoát ra khỏi cơ thể Ellen.

Anh đã nghĩ ông già có thể là cấp dưới của Reinhardt, nhưng thực ra ông ta có ý định giết Reinhardt.

Chỉ với một bàn tay dang ra, vị pháp sư già đã chặn được thanh hắc kiếm không lồ mà Ludwig vung.

Thanh kiếm tẩm Ma thuật đen, thứ đã xé nát thịt quái vật cho đến tận bây giờ, đã bị chặn lại quá dễ dàng.

“Cánh tay phải đó hình như không phải của người.”

Vị pháp sư già chỉ vào cánh tay phải đang cháy bùng của bóng tối của Ludwig.

“Ta có cảm giác như đã từng nghe câu chuyện của người ở đâu đó trước đây...”

Vị pháp sư già nghiêng đầu.

"Ừm, ta không nhớ rõ lắm. Đó là chuyện bình thường đối với một ông già như ta..."

Mặc dù anh không thể giải thích rõ ràng nhưng con quái vật cũ mà anh phải đối mặt là một sự hiện diện khó chịu.

"Nhưng cuối cùng, ta thất vọng vì không có ai cản đường mình. Có lẽ đó là điều tốt nhất."

Con quái vật già hài lòng với việc cuối cùng cũng có ai đó cản đường hắn, bất chấp sự trống rỗng mà hắn cảm thấy.

Vì vậy, hắn không có ý định giết Ma vương trước khi đánh bại Ludwig.

Rốt cuộc thì đó là câu chuyện.

Hắn vẫn không thích phá hỏng câu chuyện bằng những thủ đoạn nhỏ nhặt.

Có một kẻ thù cuối cùng.

Vì vậy, vượt qua nhau trước là đẹp.

"Ugh... Ack..."

Mặc dù cố gắng tiếp cận hai người nhưng Ludwig đã vượt quá giới hạn nhiều lần.

Giống như Reinhardt, người đã đạt đến giới hạn và gục ngã, Ludwig cũng đã đến giới hạn.

Hơn nữa, Ludwig không có được sức mạnh bằng những cách thông thường.

*Grrrr!

“Ugh... Argh!”

Dòng Ma thuật đen phun ra từ cánh tay phải của anh không những không thể kiểm soát được mà cơn đau bao trùm toàn bộ cơ thể anh cũng đang xâm chiếm ý thức của Ludwig.

Anh đã tiến xa đến mức này sau một trận chiến khốc liệt.

Vì vậy, khi đến đây, sức chịu đựng của Ludwig đã gần như cạn kiệt.

Ma vương có một phương pháp hồi phục tên là Tiamata, nhưng Ludwig lại không có phương pháp đó. Hơn nữa, tình trạng của Ludwig không thể được chữa lành bằng Thần lực.

Anh không thể kiểm soát sức mạnh cuồng nộ của cánh tay phải của mình một cách chính xác.

Anh không biết kẻ thù là ai, nhưng tình hình đang ở mức tồi tệ nhất, mặc dù anh phải đối mặt với kẻ thù mạnh nhất mà anh từng gặp cho đến nay.

Vị pháp sư già nhìn Ludwig đau đớn, lặng lẽ đưa tay phải ra.

“Chàng trai...”

*Zzzzzzz!

“Cái giá theo sau sức mạnh dễ dàng có được.”

Hắn nhẹ nhàng vung tay về phía Ludwig, tay hắn đã hạ xuống mặt đất ướt đẫm.

Dù cách nhau hơn 20 mét nhưng Ludwig vẫn nhìn thấy một vết nứt trong không gian.

Lưỡi kiếm gió được tạo ra bằng cách nén bầu không khí vung về phía Ludwig.

"...!"

*Kwakakang!

"Kuh!"

Pháp sư, người đã đánh bay Ludwig chỉ bằng một cú vung tay, ngay khoảnh khắc tiếp theo đã ở ngay trước mũi Ludwig bằng một cú nhảy không gian tầm ngắn.

*Uwoooo!

Từ tay phải của pháp sư, một cơn bão màu xám kỳ lạ, không được tạo ra từ mana, đang hoành hành.

*Kwarrrr!

Dòng thác linh hồn báo thù nhấn chìm Ludwig.

"Ugh... Uh... Huhuhuk!"

Anh bị xâm chiếm bởi nỗi đau tinh thần chứ không phải sự dày vò về thể xác.

Ludwig, người đã quen với cơn đau thông qua thí nghiệm Chimera, không thể không hét lên trước cơn đau lạ lẫm.

Bị dòng nước nuốt chửng và lăn lộn trên mặt đất, Ludwig thậm chí còn không thể đứng vững được vì run rẩy.

Anh không biết nó là gì, nhưng Ma vương chắc chắn đã từng chiến đấu với thứ như thế này.

Vì vậy, không thể nào Ludwig lại không nhận ra rằng giờ đây anh đang cảm nhận được nỗi đau mà Ma vương đã phải chịu.

Ngoài nỗi đau, một nỗi sợ hãi bẩm sinh dâng lên.

Đó không chỉ là mức độ đau đớn; đó là một cảm giác như thể tâm hồn anh đang trở nên ốm yếu.

Sự tuyệt vọng tràn ngập tâm trí anh.

Tôi không thể làm điều đó.

Làm sao có người thích tôi được?

Đây không phải là nơi của tôi.

Những suy nghĩ như vậy lấp đầy tâm trí anh.

Ma vương nằm đó bị đánh bại.

Reinhardt có chiến đấu như thế này không?

Làm thế nào Ma vương có thể chiến đấu với thứ như vậy?

Điều thậm chí còn kỳ lạ hơn là con quái vật trước mặt anh.

Tại sao nó lại có vẻ vui vẻ như vậy khi chứa đựng một thứ như vậy trong cơ thể?

Lần đầu tiên trong đời, anh trải qua một nỗi đau xa lạ.

Và sợ hãi.

Cảm giác tuyệt vọng dâng cao.

Con quái vật tiếp cận Ludwig đang run rẩy với nụ cười nham hiểm.

“Không phải nó đẹp hơn sao, một sức mạnh không thể giết chết ai đó?”

“Ugh...”

"Ta thích những biểu hiện của những con người có trái tim tan vỡ."

Anh nghiêng rằng cố gắng không lùi lại nhưng Ludwig lại vô tình lùi lại, sợ hãi trước nỗi đau vừa phải.

*Splash!

Run rẩy vì sợ hãi, Ludwig sớm vấp ngã và ngã xuống vũng nước, ngồi dưới nước.

"Ugh... ugh..."

"Vì ta không thể chứng kiến nỗi tuyệt vọng mà ta thực sự muốn thấy, vậy thay vào đó người hãy cho ta xem biểu cảm đó nhé?"

Anh không thể biểu hiện gì khi đang bất tỉnh.

Anh sẽ cảm thấy tuyệt vọng đến mức nào?

Anh sẽ phải chịu bao nhiêu đau đớn?

Không thể biết được.

Vậy nên con quái vật sẽ trích xuất biểu cảm đó từ một người vô danh đã xuất hiện để bảo vệ anh ta.

Nỗi sợ hãi lan khắp cơ thể Ludwig.

Lần đầu tiên trải qua cảm giác đau đớn như vậy.

Lần đầu tiên gặp phải một sinh vật như vậy.

Một sinh vật xứng đáng được gọi là quái vật thực sự đã đến gần không phải để mang đến cái chết mà để mang đến nỗi đau và sự sợ hãi.

Tuy nhiên, anh không thể lùi bước.

Anh tập hợp sức mạnh mà anh không có.

Tự chống đỡ mình trên đôi chân run rẩy.

Anh đứng dậy.

“Ugh!”

Cắn môi đến bật máu, anh bù đắp nỗi đau trong tâm hồn bằng nỗi đau thể xác.

Tiến lên một bước, Ludwig vung thanh Hắc kiếm của mình.

*Kang!

Thanh đại kiếm đã bị chặn bởi kết giới mà con quái vật đã tạo ra.

Nếu một lần không được thì hai lần.

*Kang! Kang!

Và nếu điều đó không hiệu quả thì hãy làm ba lần.

*Screech!

Kết giới vỡ tan, nhưng ngay lúc đó, con quái vật đã chuẩn bị kết giới tiếp theo.

Cái thứ quái quỷ gì trước mắt anh thế này?

Làm sao nó có thể sở hữu sức mạnh như vậy?

Hay là anh đã trở nên quá yếu đuối?

Lão pháp sư vậy tay.

"Còn cái này thì sao?"

*Rầm! Rầm! Rầm!

"...!"

Mặt đất rung chuyển khi những khối đất bắt đầu bám vào cơ thể của Ludwig.

"...Cái gì!"

Sau đó, chúng siết chặt quanh người anh như muốn xé nát cơ thể anh.

*Rầm! Rầm! Rầm!

Những mảnh đất rách bao bọc lấy cơ thể Ludwig, nén chặt anh không ngừng.

Chẳng bao lâu, những tảng đá trở nên trong suốt, dần dần biến thành pha lê.

Bị mắc kẹt trong nhà tù pha lê, đôi mắt của Ludwig lồi ra.

Một người bình thường sẽ bị nghiền nát bởi áp lực.

Tuy nhiên, Ludwig khác xa với mức bình thường.

Mặc dù anh không có chức danh hay danh tiếng gì đáng chú ý.

Anh không thuộc về cõi bình thường.

Với một tiếng nứt, những vết nứt xuất hiện trong nhà tù pha lê đang giam giữ Ludwig, nhanh chóng gây ra một vụ nổ lớn.

"Kwakakang!"

Các mảnh pha lê văng tung tóe, và Ludwig, người bị mắc kẹt bên trong, ngã xuống đất, thở hỗn hển.

"Ssaaaaaaaaa"

Ướt sũng và đuối ra như một miếng giẻ ướt trong mưa, chỉ riêng vẻ ngoài của anh đã khiến anh trở thành một kẻ bại trận.

"Hộc..."

Tuy nhiên, như thể ngưỡng mộ nỗ lực trốn thoát của anh, con quái vật nhìn Ludwig, người nằm gục xuống và thở hỗn hển, khi anh bằng cách nào đó cố gắng đứng dậy.

Một lần nữa, tay Ludwig lại cầm thanh đại hắc kiếm.

Cuộc chiến vẫn tiếp tục.

Ludwig chắc chắn rất mạnh mẽ.

Bản thân thanh đại hắc kiếm là một vũ khí ma thuật mạnh mẽ, đủ đe dọa đối với pháp sư già và có thể dễ dàng phá hủy bất kỳ kết giới phòng thủ nào.

Đó thực sự là một sức mạnh khủng khiếp.

Tuy nhiên, đối thủ của anh là một sinh vật quá xa lạ.

Con quái vật già, kẻ đã hấp thụ cả những sức mạnh kỳ lạ, là một kẻ thù quá xa lạ để Ludwig đối mặt.

Ma thuật vượt qua không gian.

Và Ludwig không có cách nào để ngăn chặn cũng như né tránh dòng thác linh hồn báo thù.

Con quái vật không cần phải đối mặt với anh.

Ludwig biết rằng mình chỉ đang bị lừa dối.

Bằng cách nào đó, anh có thể né tránh và phá vỡ những ngọn giáo đất, vụ nổ và tia sét đang lao tới, nhưng anh không thể chặn được dòng linh hồn báo thù do vị pháp sư già sử dụng. Chỉ cần chạm vào chúng sẽ xói mòn tâm trí anh với nỗi sợ hãi và đau đớn dữ dội đến mức cảm giác như sự tỉnh táo của anh sẽ sụp đổ.

“Kuh...ugh!”

Antirianus thích thú nhìn Ludwig quằn quại trong đau đớn.

Đó là sức mạnh mà con quái vật già chưa bao giờ mong muốn.

Một sức mạnh không giết chết con người nhưng có thể phá hủy họ.

Một sức mạnh có thể bóp méo khuôn mặt của bất kỳ ai trong sự tuyệt vọng, sợ hãi và đau đớn.

Mặc dù hắn chưa bao giờ thèm muốn nó cho đến khi Ma vương gợi ý, nhưng một khi hắn nắm được nó, nó như thể chính sức mạnh mà bản thân hắn luôn khao khát.

Chỉ Antirianus, sinh vật duy nhất trên thế giới, mới có thể vui vẻ sử dụng sức mạnh này.

Đối thủ của hắn trước mắt chẳng là gì cả.

Đồng tử của đối thủ đang run rẩy vì sợ hãi vì đau đớn.

Antirianus không biết trước mặt mình là ai.

Tuy nhiên, chỉ ở đây thôi cũng có nghĩa là anh ta không phải là một con người bình thường hay một sinh vật có ý chí bình thường.

Vì vậy, con quái vật rất tò mò.

Sức mạnh này có thể phá hủy một con người bao xa?

“Cho ta xem nào, chàng trai.”

"Kurururung!"

Dòng thác linh hồn báo thù phát ra từ vòng tay của Antirianus nhân chìm Ludwig.

"Kuuuuuuuu!"

Ludwig, người đã gục xuống, bắt đầu hét lên và toàn thân run rẩy.

“Ta tự hỏi một người đã bị gãy xương và bị bẻ cong, không còn ý chí để đứng lên sẽ có biểu cảm như thế nào... Ta tò mò.”

Mặc dù nó không giết được con người nhưng nó có thể phá vỡ giới hạn của họ.

Antirianus có ý định kiểm tra mức độ sức mạnh này.

Thật là một món đồ chơi tuyệt vời để chứng minh sức mạnh mà hần ta sở hữu.

Nó sẽ mang lại sự giải trí thú vị cho đến khi món đồ chơi thực sự thức dậy.

"Kurururururung!"

"Kuheuaaaaaaaaaak!"

Giống như xé nát chân của một con kiến trước khi nghiền nát nó, Antirianus nhìn xuống Ludwig, người đang co giật và gục xuống.

Và hắn đã quan sát.

Để xem anh ta có đứng vững được không.

Nếu còn chút sức lực nào để đứng vững, bất kỳ nghị lực tinh thần nào.

Sau khi một cơn bão đi qua, Antirianus nhìn thấy Ludwig, vẫn quỳ gối, cố gắng đứng trên đôi chân run rẩy.

Thanh đại hắc kiếm vẫn còn trong tay phải của anh.

“Người đang đứng dậy.”

"Ugh...ugh..."

Ludwig biết đối thủ chỉ đang đùa giỡn với mình mà thôi. Anh cũng biết mình không thể thắng được. Tuy nhiên, anh đã cố gắng câu giờ. Nếu Ma Vương bất tỉnh mà tỉnh dậy, tình thế có thể sẽ thay đổi. Bản thân anh có thể không có khả năng, nhưng Reinhardt thì có thể. Anh luôn thất bại, nhưng Reinhardt luôn thành công.

Anh phải cố chịu đựng.

Cho đến khi Reinhardt đứng dậy.

Không phải anh đồng ý với Ma vương, nhưng phải có ai đó có thể tìm ra câu trả lời mới. Và đó không phải là anh. Đó là Ma Vương. Giống như Christina. Thật sai lầm khi giết và phá hủy mọi thứ chỉ bằng ác ý. Cuối cùng, mọi người đều chết, và ai đó phải hy sinh trái với ý định của họ. Nếu những sự cố như vậy xảy ra bất kể ai ở phía trước, nếu ai đó chỉ hiến tế, nếu không có câu trả lời đúng cho ai, thì ít nhất một sinh vật không có ác ý cũng phải tồn tại.

Anh đã tận mắt chứng kiến Reinhardt không hề có ác ý. Anh phải bảo vệ anh ấy. Chạy trốn, chiến đấu, và trong những giây phút tuyệt vọng của trận chiến, anh đã thấy anh ấy chiến đấu để bảo vệ ngay cả ác ý nhắm vào chính mình.

Anh đành phải chịu đựng.

Cho đến khi Reinhardt đứng dậy.

Anh cũng biết rằng con quái vật trước mặt tạm thời có hứng thú với anh. Anh không biết đó là loại quái vật gì, hay anh đang phải trải qua nỗi đau như thế nào, nhưng tất cả những gì anh phải làm là không bị ngã. Nếu anh có thể đứng dậy, nếu điều đó có thể thay đổi tình hình dù chỉ một chút, anh phải đứng dậy.

Antirianus mỉm cười khi nhìn thấy sự sống vẫn còn trong mắt Ludwig.

Có lẽ đó là điều mà con quái vật yêu thích nhất trên đời.

Không quan trọng ý chí của anh ta có bị dập tắt hay không. Hắn rất thích quá trình này.

*Kurururung!

Một lần nữa, một dòng linh hồn báo thù lại hình thành trong tay phải của con quái vật.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

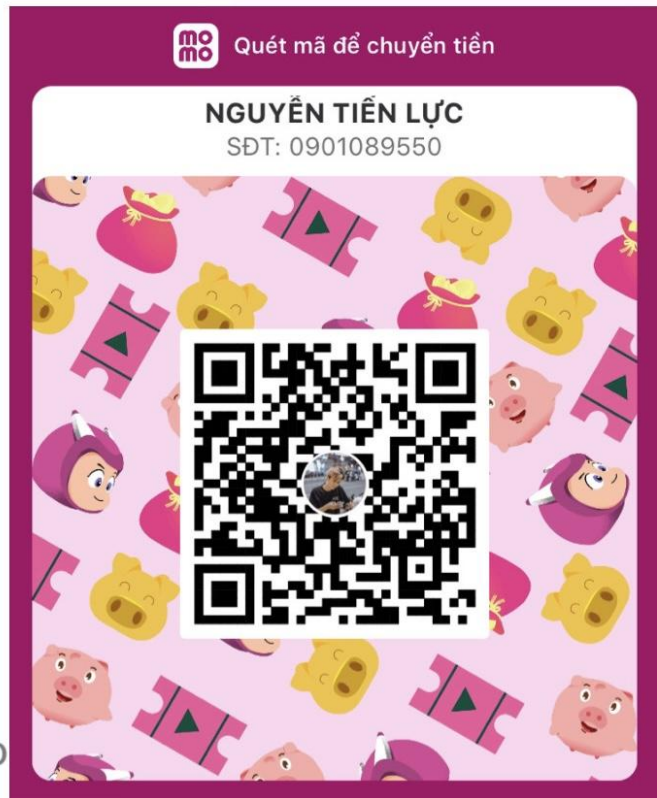
THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỪNG HỘ TÔI QUA:

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV-CN DONG THAP PGD MY THO

Thanks For Reading